

אבימלך 3 המרד וגעל בן עבד

(1) שופטים פרק ט, כב-לג

(כב) וַיֵּשֶׁר אֲבִימֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל שָׁלֹשׁ שָׁנִים: (כג) וַיִּשְׁלַח אֶל הַיָּם רֵיחַ רָעָה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בְּעֻלֵי שָׂקֶם וַיִּבְגְּדוּ בְּעֻלֵי שָׂקֶם בְּאֲבִימֶלֶךְ: (כד) לְכוּ חָמֵס שְׂבָעִים בְּנֵי יִבְעֵל תְּדַמּוּ לְשׂוֹמֵם עַל אֲבִימֶלֶךְ אֲחִיהֶם אֲשֶׁר הִרְגָה אֹתָם וְעַל בְּעֻלֵי שָׂקֶם אֲשֶׁר חָזְקוּ אֹתוֹ לְהַרְגֵךְ אֶת אֲחִיו: (כה) וַיִּשְׁמְעוּ לוֹ בְּעֻלֵי שָׂקֶם מְאֹרְבִים עַל רְאִשֵׁי הַהָרִים וַיִּגְדְּלוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר יָעִבְרָה עֲלֵיהֶם בְּדֶרֶךְ וַיִּגְדּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ: פ (כו) וַיֵּבֶ אֶגְעַל בֶּן עֶבֶד וַאֲחִיו וַיַּעֲבְרוּ בְּשָׂכֶם וַיִּבְטְחוּ בוֹ בְּעֻלֵי שָׂקֶם: (כז) וַיֵּצְאוּ הַשָּׂדֵה וַיִּבְצְרוּ אֶת פְּרֻמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ וַיַּעֲשׂוּ הַלְוִיִּם וַיֵּב אוֹ בֵּית אֶל הַיָּהֳמֵם וַיִּי אֶקְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּקְלְלוּ אֶת אֲבִימֶלֶךְ: (כח) וַיִּי אֶמֶר גְּעַל בֶּן עֶבֶד מִי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּי שָׂקֶם כִּי נַעֲבְדָנוּ הֲלֹא בֶן יִבְעֵל וְזָבֵל פְּקִידוֹ עֶבְדוֹ אֶת אֲנָשֵׁי חֲמוֹר אֲבִי שָׂקֶם וַיְמַדְעוּ נַעֲבְדָנוּ אֲנַחְנוּ: (כט) וַיִּי יִתֵּן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיַדִּי וְאֶסִּירָה אֶת אֲבִימֶלֶךְ וַיִּי אֶמֶר לְאֲבִימֶלֶךְ רַבָּה צְבָאָךְ נִצָּאָה: (ל) וַיִּשְׁמַע זָבֵל שֶׁר הָעִיר אֶת דְּבָרֵי גְעַל בֶּן עֶבֶד וַיִּחַר אָפוֹ: (לא) וַיִּשְׁלַח מְלָאָכִים אֶל אֲבִימֶלֶךְ בְּתַרְמֵהוּ לֵאמֹר הִנֵּה גְעַל בֶּן עֶבֶד וַאֲחִיו בָּאִים שָׂכְמָה וְהַנֶּם צָרִים אֶת הָעִיר עֲלֵיךְ: (לב) וַעֲתָה קוּם לְלַחֵם אִתָּהּ וְהָעָם אֲשֶׁר אִתָּךְ נֶאֱרָב בַּשָּׂדֵה: (לג) וְהָיָה כִּי יִבְרַח אֶתְּךָ מִן הַשָּׂמֶשׁ תִּשְׁפָּט עַל הָעִיר וְהָיָה הוּא וְהָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ יִצָּאִים אֵלֶיךָ וַעֲשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ:

(2) מפרשים לפסוק כב'

רש"י

(כב) וישר - על כרחם נהג רבנות ובגאווה:

רד"ק

(כב) וישר אבימלך - מבנין קל מנחי העי"ן בשקל ויסר אליה והוא ענין שררה ולפי שומלך מעצמו ולא מלך על כל ישראל לפיכך אמר וישר ולא אמר וישפט כי לא הלך בדרך טוב, ולא החזיר את ישראל למוטב:

(3) שמות פרק ב, יא-יד

(יא) וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֲחִיו וַיִּרְא בְּסִבְלֵתָם וַיִּרְא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ עֲבָרִי מֵאֲחִיו: (יב) וַיִּפְּסוּ כָּהֵן נֹכַח וַיִּרְא כִּי אִין אִישׁ וַיִּבֶן אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל: (יג) וַיֵּצֵא בָיִים הַשְּׂנִי וְהָיָה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עֲבָרִים נִצִּים וַיִּי אֶמֶר לְרִשְׁעֵי לְמַה תִּפְּסוּ רַעְבֵךְ: (יד) וַיִּי אֶמֶר מִי שָׂמַךְ לְאִישׁ שֶׁר נֶשׁ פֶּטַע עֲלֵינוּ הִלְהַרְגֵנִי אִתָּהּ אֶמֶר כַּאֲשֶׁר הִרְגַתְּ אֶת הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיִּי אֶמֶר אֲכֹן נֹדַע הַדָּבָר

(4) רלב"ג שופטים פרק ט פסוק כה

וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים - ר"ל ששמו כעבורו מארבים שם כדי שיהרגוהו אם ימצא להם ואתם המארבים גזלו כל אשר יעבור עליהם בדרך כי לא היתה אימת המלכות עליהם, והנה הוגד זה הענין לאבימלך ונשמר מלכוא שם, והנה געל בן עבד ואחיו עברו בשכם ובטחו בו בעלי שכם לגלות דעתם בפניו שהיתה כנגד אבימלך ולזה קללו אבימלך בפניו לדעתם כי גם הוא שונאו

(5) שמואל ב פרק א, כא

הרי בגלב'ע אל טל ואל מטר עליכם וישדי תרומ'ת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן

תרגום יונתן שמואל ב פרק א פסוק כא

טורי גלבו'ע לא יחוט עליכו טלא ומטרא לא תהי בכו'ן עללא כמסר די'עבדו'ן מניה חלתא ארי תמן איתברו תריסי גי'בריא תריסא דשאול דמשיח דב'משתא

רש"י שמואל ב פרק א פסוק כא

כי שם נגעל מגן גבורים - מגני עור היו להם וכשיוצאים למלחמה מושחין אותן בשמן כדי שיהא כלי זיין המכה עליו מחליק כמה דאת אמר קומו השרים משחו מגו (ישעיה כ"א ה') וכאן כך היה מקונן הקינה שם נגעל מגן גבורים פלט שומנו ולא נדבק בו ונעשה כאלו לא נמשח בשמן, כל הגעלה ל' דבר הפולט מה שנותניו כמו שורו עב'ר ולא יגעיל (איוב כ"א י):

רלב"ג שמואל ב פרק א פסוק כא

כי שם נגעל מגן גבורים - ר"ל נמאס והושלך כאילו לא היה בו פרי להיות מגן

(6) יחזקאל פרק טז, מד-מו

(מד) הנה כל המ'של עליך ימש'ל לאמר כ'אמה בתה: (מה) בת אמך את ג'עלת אישה ובניה נאחות אחותך את אשר געלו אנשיהו ובניהו אמכו חמית נאביכו אמ'ריו: (מו) נאחותך הגדולה ש'מרון היא ובנותיה היושבת על שם אולך נאחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סד'ם ובנותיה: